

[Jørgen Estrup]

ønsker decentralisering og på den anden side ikke ønsker at risikere at komme ud over det punkt, hvor statens garanti dækker?

Hvad er det for en løsning, Venstre tænker på? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Når man har en pulje, som skal dække hele landet på boligområdet, vil det være uhyre svært, når man uddelegerer på den her måde, for den enkelte kommune at se, hvornår man har overskredet den samlede kvote. Derfor mener vi, at vi bør finde en model, hvor den enkelte kommune kan sige, at nu er rammen for kvoten nået, hvorefter man får straf, hvis man overskrider rammen – og ikke som her, hvor det bliver kollektivt, og hvor følgen bliver, at hvis boligkvoten totalt bliver overskredet på landsplan, bliver der reduceret i bloktilskuddet, og det vil gå ud over alle kommunerne, både dem, der bygger, og dem, der ikke bygger. Det synes vi er urimeligt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jamen det er da klart, at der er et problem. Det kan jeg også godt se. Selvfølgelig vil den enkelte kommune føle, at man ikke har det sikkerhedsnet, som man altid gerne vil have økonomisk, når man på denne måde får overladt en del af ansvaret, men det ligger jo i, at ansvar og beslutninger på det økonomiske område her i højere grad kommer til at hænge sammen.

Den helt ekstreme løsning ville selvfølgelig være at sige, at staten trækker sig totalt ud af det her. Så vidste den enkelte kommune præcis, hvor den var henne. Men jeg synes, at Venstre sådan set – hvis man i princippet er tilhænger af decentraliseringstanken, men blot mener, at det er en gal konstruktion, man har fået – har et vist ansvar for selv at skitsere en løsning. Det her forslag er jo ikke undfanget i et tilfældigt baglokale i et af ministerierne. Vi ved godt, at der er visse kommunale fingre med i spillet.

Derfor: Hvis Venstre ikke deler den opfattelse, som de pågældende kommunale myndigheder har, ville det være meget interessant for os andre og måske fremmende for processen og for den løsning, vi kunne ende med, hvis Venstre ville komme med et udspil.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Det har været helt med vilje, jeg har ønsket at sige de her ting fra talerstolen, og jeg understregede, at vi meget konstruktivt ville arbejde med under udvalgsarbejdet, fordi vi ønsker decentralisering for boligområdet.

Som hr. Jørgen Estrup selv sagde, har der været arbejdet med det gennem længere tid, og vi ser gerne de her mekanismer gå igennem, og vi vil meget gerne medvirke til at finde en løsning, så ikke visse kommuner bliver ramt, fordi andre måske redder sig utidigt.

Pelle Voigt (SF):

Det forslag, vi nu behandler, har vi ventet ganske længe på, og ikke mindst har vi ventet på et ordentligt politisk udspil, siden Kommunernes Landsforening og Boligselskabernes Landsforening for et godt stykke tid siden nåede frem til et fælles forslag om en sådan decentralisering af det almennyttige byggeri.

SF har flere gange sagt, at efter vores opfattelse var det indlysende, at det gamle centrale fordelingssystem og kvotetildelingerne havde overlevet sig selv, og at den eneste realistiske løsning for at komme ud over alle de vanskeligheder, som var skabt, var en decentralisering efter de hovedretningslinier, som var foreslået af Kommunernes Landsforening og Boligselskabernes Landsforening. Derfor ser vi som helhed meget positivt på det forslag, der her er fremsat, men jeg vil også godt påpege nogle betænkeligheder, vi har ved forslagets konkrete udformning på en række punkter, som vi håber at få lejlighed til i Folketingets Boligudvalg at drøfte grundigt og få rettet op.

Med hensyn til det positive vil jeg sige, at det er overordentlig væsentligt, at det statslige engagement i forslaget bibeholdes, men vi er ikke tilfredse med, at man tager udgangspunkt i det nuværende ganske lave niveau for almennyttigt byggeri, ungdomsboliger og ældreboliger i det såkaldte omdrejningspunkt. Det er vores opfattelse, sådan som det også blev antydnet i den socialdemokratiske ordførers tale, at forudsætningerne for den boligpolitik, vi hidtil har ført – nemlig de boligbehovsanalyser, som blev fremlagt i Ølgaardrapporten – for længst er modbevist af Ølgaardrapportens eget grundlag. Hvis man tager de nugældende tal og anvender Ølgaardrapportens egne bereg-